

vse še toliko bolj dragocen spomin na lepo in veselo srečanje gostov iz domovine.

V tem kratkem času srečanja z gosti smo si imeli toliko za povedati in izročiti pozdrave našim sorodnikom v domovini. Upamo in želimo, da bi se takšni obiski še večkrat ponovili.

Tekom let delovanja društva Planinke smo se navajeni sprejemati različne ansamble, pevske zборе in obiske iz domovine. Od vsakega imamo posebne in različne spomine. Prepričan sem, da nihče, ki se je udeležil tega srečanja, ne bo pozabil vesele razpoložljivosti, ki so nam jo ustvarili gosti z Dolenjske.

Poročam Vam še o smrti **IVICE MITIČE**, rojene Tabor. Ivica je bila rojena 28. aprila 1940 v vasi Šmarèna (ob Savi) v bližini Zidanega Mostu. Umrla je za rakom 4. julija 2003 v Brisbanu. Pogrebna maša, katero je opravil njen farni župnik Fr. Adrian Farrelly, je bila ob zelo številni udeležbi rojakov in prijateljev v cerkvi sv. Agate v Clayfieldu. Tam so Ivici v spomin izdelali tudi lep mašni program s celotnim besedilom štirih slovenskih pesmi.

Ivica je bila zelo spoštovana med rojaki in tudi med avstralskimi prijatelji tukaj. Bila je dolgoletna sodelavka v odboru društva Planinke. Ivica je tudi veliko pripomogla k spoznavanju Slovenije v tem delu sveta. Iz dopisa v MISLIH, oktober 1967, se lahko vidi, da je že takrat (leta 1967) z njenim prihodom v Avstralijo in poroko v Migrant Centru, katero je financirala tukajšna vlada, prišla v širšo javnost preko televizije. Ivica je s svojo pridnostjo in poštenjem ter z mirnim značajem pridobila veliko prijateljev. Nikoli ni nikogar kritizirala, rajši je mirila ali potrpežljiva. Imela je težko življenje. Že kot majhen otrok je izgubila starše, ker so Nemci takrat izselili celo vas. Skrb za njo sta takrat prevzeli dve teti, ki sta jo imeli zelo radi in sta bili zelo dobri do Ivice. Zato se je Ivica tudi zelo navezala na nje in ji je bilo zelo težko preživeti izgubo dobrih tet, ko so se po več letih izgnanstva vrnili starši. Dobro se spominjam obiska obeh tet (sedaj že pokojnih) leta 1979 v Ljubljani, katerih imena sem na žalost pozabil. Zelo sta bili takrat veseli novic o Ivici in njeni družini tukaj. Kjerkoli je Ivica delala, so jo imeli vsepovsod zelo radi. Ko sem se nedavno pogovarjal z lastnikom tiskarne, kjer je bila zaposlena, Ivica ni mogel dovolj prehvaliti. Zaupal ji je skrb za vse delo v tiskarni. Delala je vse, dokler

ni bilo treba iti na operacijo, katera pa je bila na žalost prepozna. Ivici je bilo sprva težko sprejeti te težke križne zahrbtnne bolezni, kar pa nama je ob obisku kasneje potrdila, da je vdano sprejme Božjo voljo. Ivica zapuščena sina Aleksa in hčerko Sonjo in dve vnuki Kiralee in Saro.

Naj ji dobri Bog obilno poplača za vse njeno delo za slovensko skupnost tukaj. Ivico bomo ohranili v lepem spominu in v molitvi.

Preko Jožeta Gjereka sem prejel za Matico mrtvih podatke o nedavno pokojnem **ALOJZU ZORKO**, kateri je bil rojen 20. maja 1928 v Tivolci pri Ptujju. Poročil se je s Štefko leta 1958 v Piranu. V Avstralijo je prišel leta 1960 in nato se je zaradi astme z družino leta 1967 preselil iz Melbournea v Queensland. Dokler mu je zdravje dopuščalo je delal kot varilec. Umrli je za rakom v bolnišnici na Gold Coastu 26.7.2003 ob navzočnosti svoje družine. Sočalje vdovi Štefki in njegovim otrokom Slavkoti, Dušanu, Zlati in Vesni. Pokopan je v Nerangu. Naj počiva v miru!

Mirko Cuderman, Mt. Mee, QLD
mirani@iprimus.com.au

Dragi Mirko, hvala za redno in zanimivo poročanje!

Spoštovani na uredništvu!

Pošiljam Vam članek, da ga objavite v celoti, da bodo videli, da le nismo tako slabi in zaostali v Brisbanu. Nas je res malo in še ti umirajo. Dne 7. julija letos smo pokopali IVICO MITIČE. Zahrbtna bolezen jo je pobrala kar na hitro. Ko sem jo zadnjikrat obiskala v bolnišnici, mi je potola, da ni prišla na ta oddelek, da bi ozdravela, samo okrevala bi rada. Rečica ni švela več niti teden dni. Bog naj ji poplača vse, kar je dobrega storila za slovenski klub, saj je kar nekaj let opravljala naporno delo blagajničarke. Imela je lep pogreb. Cerkev sv. Agate v Clayfieldu je bila polna ljudi. To je bilo znamenje, kako zelo je bila priljubljena. Pokopali smo jo na livadnem pokopališču Pinnaroo. Lepe pozdrave vsem mojim prijateljem in poznanim.

Marica Podobnik, Brisbane QLD.

Spoštovana gospa Marica, hvala za Vaše pismo. Članek Notes about Old Boys, ki opisuje Brenta Klekarja, vnuka Anice in Alojzija Klekar, bomo v celoti objavili v septembrskih Mislih. V tej številki je, kot lahko vidite, kar preveč prostora za tiste, ki so odšli. Ampak, takšno je življenje. Tudi smrt je del življenja.

Izlet v Centralno Avstralijo

Da je Avstralija res velika, zanimiva, slikovita, nadvse pa svet, ki se popolnoma razlikuje od narave, kot jo poznamo Evropejci, se šele prepričaš, ko se osebno podaš na pot, tokrat v ta èude•ni rdeèi svet v središeu Avstralije.

•e nekaj èasa sva z mo•em premišljevala, da bi si ogledala centralni del te de•ele, kamor prihajajo ljudje z vsega sveta. Ko sva izvedela, da se pripravlja skupinski izlet z avtobusom, pod okriljem Slovenskega društva Melbourne, ni bilo kaj premišljevati – takoj sva se prijavila in ni nama •al!

Odhod je bil 21. junija, 44 potnikov, vsi polni radovednosti in navdušenja in malo zadr•anosti kako bo enajst dnevno potovanje, vsako noè v drugi postelji.

Potovali smo preko Adelaide, Port Augusta, Coober Pedy, Ayers Rocka, Kings Canyon, Alice Springsa in nazaj proti domu. Èez 5000 km vo•nje je minilo kot niè in •e smo spet doma. Ostali so nam lepi spomini, èudovite fotografije, nadvse pa zadovoljstvo, da smo videli in spoznali ta del èudovitega sveta, kjer nas je grelo in spremljalo toplo sonce.

Od Port Auguste naprej se je cesta vila kot neskonèno dolga kaèa. Pobegnili smo hrupu velemestnega prometa, se èudili krajevnim razdaljam in neskonèni ravnini. Ob cesti smo opazovali govedo, ovce, kamele, konje, ki so se brezskrbno pasli, še mar jim ni bilo za naš avtobus radovedne•ev. Kengurujev in drugih avtohtonih avstralskih •ivali, razen orlov, ni bilo videti veliko na poti. Med vo•njo smo se veèkrat ustavili, se malo okrepèali in sprehodili. Kraj Glendambo mi bo ostal najbolj v spominu. To pa zaradi napisa, da v tem kraju •ivi 30 ljudi, 22.500 ovac in 2.000 000 muh.

•e tretji dan in 1560 km poti je za nami. Prispeli smo v najbogatejše mesto opalov, kjer je ta dragoceni kamen lepo spreminjajoèih se barv prvi našel 14 letni Willie Hutchison leta 1915, ko je iskal vodo. Ime Coober Pedy pomeni jama belega èloveka.

Ogledali smo si svet, kjer je vse naokrog mesta veliko kupov zemlje, kot da bi tod rili velikanski krti – sam prah, razen lepo urejene ceste Stuart Highway. Ogledali smo si podzemsko katoliško cerkev, v kateri visi podoba Matere Bo•je z Brezij. Tukaj smo skupno zmolili kratko molitev in zapeli Lepa, si lepa, Ro•a Marija. Podzemsko stanovanje je bilo presenetljivo lepo izdelano in urejeno, brez prahu, kot sem to prièakovala. Tukaj dnevna temperature ostane okrog 25°C, medtem je zunaj tudi do 45°C in še veè. Videli smo tudi rudnik opalov, kako te sekajo in brusijo.

Naslednji dan nas je èakal Ayers Rock ali Uluru. Èez 700 km vo•nje in •e smo zagledali tega znamenitega orjaka, ki se vzpenja 348m visoko, okrog pa sama ravnina. Je 3.6 km dolg in 2.4km širok monolit, katerega sta dve tretjini še v zemlji in je nad 600 milijonov let star, je najveèji monolit na svetu. Tukaj smo prièakali sonèni zahod nad Ayers Rock-om, ko je kamen spreminjal èudovite barve tik pred našimi oèmi. To do•ivetje smo prièakali s kozarci šampajnce v rokah in zapeli: Kol'kor kapljic tol'ko let... Na tem mestu se zbirajo ljudje s celega sveta, da so prièe temu do•ivetju. Naslednje jutro smo si se ogledali sonèni vzhod: takrat pa je kamen, kot •areè ogenj, rdeè. Po zajtrku smo imeli mo•nost za pohod na 'kamen'. 13 nas je uspelo priti prav na vrh. Naporna pot, posebno prvi del, ko smo se vzpenjali navzgor s pomoèjo verige. Veèkrat me je obšla misel, da se vrnem, a vseeno me je vlekla neka moèna notranja •elja, da bi le

prišla na sam vrh in uspelo mi je, sicer uspelo nam je. To je bilo enkratno doivetje, ko sem stala na vrhu te 'svete gore' na sam dan Slovenske državnosti, 25. junija 2003. Uresničila se mi je dolgoletna želja! Stala sem na vrhu tega kamna in se ozirala daleč naokrog – proti zapadu gorovje Olge ali Kata Tjuta svojih 50 km oddaljena, proti vzhodu pa Mt. Connor. Grela me je sonce in istočasno je pihal nežen vetrič. Na poti navzdol smo se le spomnili, da bi bilo primerno na vrhu zapeti Zdravljico, a prepozno. Srečno smo se vrnili nazaj na varno, čeprav utrujeni in potni, bili smo vendar ponosni, da smo premagali velikana – zmaga je bila naša.

Na poti smo imeli v avtobusu kratek kulturni program ob dnevu državnosti, in tako praznovali 12. obletnico samostojnosti Slovenije.

Pot nas je peljala naprej proti gorovju Olgam, konglomerat, ki šteje 36 glav, te se vzpenjajo do 500 metrov visoko.

Na svoj vrh nas je zvalil tudi Kings Canyon. Tukaj se nas je nekaj več podalo na ta sprehod po grebenu, drugi so ostali na položni poti in si ogledali malce drugačno lepoto te čudovite narave, kot je pač zdravstveno stanje komu dopuščalo. Zvečer smo sladko zaspali v Alice Springs.

Alice Springs je mesto sredi Avstralije, obdano z McDonell gorovjem, kjer skoraj dnevno sije sonce. Presenečena sem bila tukaj nad zelenjem v tem kraju. Veliko naravnih lepot smo si ogledali in se sprehodili po samem mestu, kjer nas je menda do slehernega prevzelo presenečenje v znameniti Panorami Guth, delo umetnika, po katerem je galerija tudi imenovana. Čudovito umetniško delo

človeka, ki vidi lepoto tega sveta in jo zna prenesti na platno, kot paša za naše oči. Zvečer smo bili delni kulturnega programa s plesi domorodcev in sodelovanja nekaterih članov naše skupine. In to je bil čas, da se podamo na pot, tokrat nazaj proti domu. Mar ne gremo še naprej...pa drugič!

Na poti domov smo imeli večerjo v Slovenskem društvu Adelaide in smo malce poklepetali tudi tam. Ni potovanja skozi Barossa Valley, da se ne bi ustavili v eni izmed številnih vinskih kleti za "pokušino" vina in prigrizek. Vsega lepega je enkrat konec, tudi našega izleta.

Izlet je bil zelo premišljeno pripravljen, program odlično izpeljan, zelo pester in zanimiv; komentarji na poti poučljivi in zanimivi, za kar nazaj Stanetu Prosenaku. Za razvedrilo in kratek čas na dolgih relacijah smo igrali bingo, imeli 'quiz' igre in tako preizkusili naša znanja, malce zapeli in si pripovedovali zgodbe in vice. Za okrepilo smo imeli na avtobusu ob vsakem postanku na voljo kavo, čaj in raznovrstno pecivo ter druge osvežilne pijače po zelo zmerni ceni.

Vsem, dragi sopotniki, hvala za prijetno družbo, za raumevanje in odlično disciplino, saj ni bilo nikogar, da bi kvaril vzdušje. Vsi smo se lepo držali reda, zares omembe in pohvale vredno.

Osebnostno se čestitam vsem, ki ste na kakršen koli način pripomogli k uspehu tega potovanja in nam pripravili enkratni izlet. Hvala Stane, Mary, Dragica, Ivan, Milenca, Marija, zares zelo prijetno je bilo, tekočkam še kakšnega izleta po Avstraliji.

Anica Markič, Melbourne VIC

Praznovanje praznika Sv. Rešnjega Telesa v Kew

Na nedeljo po dnevu Sv. Rešnjega Telesa in Krvni smo se zopet zbrali v procesijo, kot to vsa leta poprej. Pater Filip, ki je nekaj časa vodil naše versko in kulturno središče je blagoslovil štiri oltarje ob cerkvi sv. Cirila in Metoda, katere to tretje leto pripravljajo in krasijo slovenska društva na pobudo Štefana Srnca, kot nekoč doma. Pri oltarjih molimo, prosimo, se zahvalimo za prejete dobrine v življenju, posebno zdravja in nadaljno srečo, pri družinah in v slovenski skupnosti. Bilo je lepo.

Lucija Srnec

Fotografije s praznovanja so na straneh 24 in 25.

Molitvena skupina praznuje 82. rojstni dan Anice Pleško (sedi za mizo v sredini), 6. maja 2003.

kotiček naših mladih

Y O U T H S E C T I O N

•ivijo!

What a great thing it is to have the chance to experience school in another country! With less than a month before my sister and two other students from VSL Slovenian embark on their journey overseas, I received a letter from another young man who attended school in Slovenia.

Now is the future – a time where we get more opportunity and encouragement to attend these schools and better learn Slovene. Whether it is important for us to learn the language or just to have fun socializing with other students there, then school there is for everybody!

Šola v Semièu

I recently received a letter from a young man named – **Luka Bleesing**. He kindly offered his story for publication, about his experience in a Slovenian Primary school.

Here is a little bit about Luka:

“I (Luka Bleesing) live in Greystanes, Sydney and I am an altar boy at St. Rafael’s Slovenian church. I have 2 brothers - Joshua (11) and Mitchell (7), who are also, altar boys. I play soccer for Greystanes under 9 div 3 and I play in the midfield. These school holidays I am going to a soccer clinic.

I also swim for Toongabbie swim club. I am in grade 3 at Ringrose Public school. I also go to Slomškova šola on Saturday afternoons.”

Luka went to school in Slovenia called - Šola Belokranjskega odreda Semiè. Here is his letter:

“Moje ime je Luka Bleesing. Jaz sem bil tudi v Sloveniji in sem šel večkrat v šolo v Semiè. Imel sem se lepo in v šoli sem imel rad. Moja stara-stara mama je bila stara 100 let 28. november 2002. Moj stari ata in stara mama so me peljali v

Slovenijo. Tam sem spoznal dosti sorodnikov in prijateljev in mojo staro staro mamo. Na praznovanju je bilo lepo. Tudi moj stric Henry in teta Mirijam pa sestrièni Lauren in Kate Stariha so prišli iz Avstralije in smo se vsi lepo imeli. Moja stara stara mama •ivi v Praproèah pri Semièu. Ime ji je Ne•a Stariha. Imel sem rad vse v Sloveniji in bi rad ostal kar tam. Moji najboljši so bili vsi. Na Èrešnjevcu pa sem praznoval svoj 8. rojstni dan. Imel sem lep party in dosti daril. Tudi na avionu sem bil priden, nisem se niè drugega bal kot - “Flushing toilet”, je bilo zelo ‘noisy’. Videl sem dosti Slovenije od Kolpe do Pirana in Lipice, Postojne, Maribora in seveda Ljubljane. Pa vso Belo Krajino. Bil sem tudi na ohceti, bilo je zanimivo, lepo in zelo dolgo, od 2. ure popoldne do 7. ure zjutraj.

Lep pozdrav Luka”

Thank you Luka for your letter! If anyone else has a story that they would like to tell Misli – then drop it off on the email.

The Editor

misli_corner@hotmail.com

Luka Bleesing pri stari stari mami.

DOM POÈITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom poèitka matere Romane je slovenska ustanova, ki nudi bivanje v domaem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domaèa hrana, vesela dru•ba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu poèitka le 20 metrov od slovenske cerkve v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoenja, temveè na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoèe sami •e razmišljali, kakšno bi bilo •ivljenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma poèitka, ali pa •elite kaj veè vedeti? Potem je res najbolje, da èimprej poklièete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren èas ogleda Doma. Ker je zadnje èase med Slovenci precej veè zanimanja in veèje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba poèakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni meseènik z angleško prilogo

»**THE VOICE OF SLOVENIA**«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

Domaèa stran na internetu:

STIÈIŠÈE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

BICHENO HIDEAWAY

Romanticne hisice ob oceanu

Danijela Hlis in mama Marija

**Vas vabita na nepozabni
oddih na Tasmanijo.**

www.bichenohideaway.com

179 Harvey's Farm Road

BICHENO TAS 7215

Tel. 03 6375 1312; fax.: 03 637

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

Odpravnik poslov: Bojan Bertoncelj

Tretji sekretar: Andrej G. Rode

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 17.00

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Generalni èastni konzul: Alfred Bre•nik

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovaèiè in James Rizzo

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488 Fax: 03 9380 2141